

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa A. S.A. w W.

przeciwko T.T.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 października 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 5 września 2018 r., sygn. akt VII AGa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę
540,00 (pięćset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Skarżąca swoje wątpliwości ujęła w pytaniach: „Czy przyjmowana w orzecznictwie „zasada czystych rąk” zgodnie z którą nie może powoływać się na naruszenie zasad współżycia społecznego osoba, która sama zasady te narusza ma zastosowanie wyłącznie przy stosowaniu art. 5 k.c., jak właśnie przyjmuje się w orzecznictwie wskazanym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, czy też zasada ta może być stosowana przy rozstrzyganiu o ważności czynności prawnych na podstaw art. 58 § 2 k.c.?”, „Czy przy rozstrzyganiu na podstawie art. 58 § 2 k.c. o ważności czynności prawnej ma znaczenie czy powód sam nie naruszał zasad współżycia społecznego?”, „Czy przy rozstrzyganiu na podstawie art. 58 § 2 k.c. o ważności jednostronnej czynności prawnej ma znaczenie czy powód sam nie naruszał zasad współżycia społecznego?”, „Czy ktokolwiek jest uprawniony do odwołania już zwołanego posiedzenia rady nadzorczej spółki akcyjnej, a w szczególności, czy podmiot uprawniony do zwołania posiedzenia rady nadzorczej spółki akcyjnej jest także uprawniony do odwołania już zwołanego przez

siebie posiedzenia rady nadzorczej?”.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurydycznej wskazującej na występowanie odmiennych stanowisk i ocen odnoszących się do wątpliwości skarżącej oraz na to, że przepisy dotyczące tej problematyki nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyslanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ.).

Ubocznie należy wskazać, że w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że nie może powoływać się na naruszenie zasad współżycia społecznego osoba, która sama je narusza (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 4 września 2006 r., IV CSK 196/08, Palestra 2010, nr 7-8, s. 286; z dnia 12 czerwca 2013 r., II CSK 632/12, nie publ.; z dnia 13 czerwca 2000 r., V CKN 448/00, nie publ.).

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Ze względów podanych powyżej Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

as]

jw